

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

УДК [351.74+351.75](477)

М. Ю. КРЕПАКОВА,

ад'юнкт

Харківського національного університету внутрішніх справ

ВНУТРІШНЬООРГАНІЗАЦІЙНІ ПРИНЦИПИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОВС УКРАЇНИ

Запропоновано авторську дефініцію внутрішньоорганізаційних принципів адміністративної діяльності органів внутрішніх справ України. Побудовано систему цих принципів, проведено моніторинг їх правового закріплення.

Ключові слова: *ОВС, адміністративна діяльність ОВС, принципи адміністративної діяльності ОВС, внутрішньоорганізаційні принципи, система принципів.*

Kriepakova, M.Y. (2015), "Inner-organizational principles of administrative activities of Internal Affairs Agencies of Ukraine" ["Vnutrishnioorhanizatsiini pryntsypy administratyvnoi diialnosti OVS Ukrainy"], *Pravo i Bezpeka*, No. 1, pp. 35–40.

Постановка проблеми. На всіх етапах розвитку сучасного суспільства однією з найважливіших функцій держави було забезпечення прав, свобод і законних інтересів людини та громадянина. Реалізація цієї функції в умовах європейської інтеграції та трансформацій свідомості сучасного суспільства, які мають місце на цей час, обумовлює перегляд традиційних уявлень правової науки щодо принципів юридичної діяльності, в тому числі адміністративної.

Особливу роль в системі принципів адміністративної діяльності ОВС України відіграють внутрішньоорганізаційні принципи.

Основною метою статті є визначити авторську дефініцію внутрішньоорганізаційних принципів адміністративної діяльності органів внутрішніх справ України, побудувати їх систему та провести моніторинг правового закріплення таких принципів у законодавстві України.

Стан дослідження. В Україні проблемам адміністративної діяльності органів внутрішніх справ присвячено багато праць, зокрема таких фахівців, як: С. М. Гусаров, І. П. Голосніченко, О. М. Бандурка, А. Т. Комзюк, Я. Ю. Кондратьєв, В. К. Колпаків, В. В. Конопльов, О. М. Музичук, В. П. Петков, В. М. Плішкін, О. Є. Синявська, Н. К. Серьогіна, результати яких стали міцним фундаментом для подальших наукових розробок.

Як справедливо наголошують І. П. Голосніченко та Я. Ю. Кондратьєв, адміністративна діяльність має різноплановий характер і поділяють її на організаційну та зовнішньосистемну

діяльність. Перший напрямок адміністративної діяльності прийнято називати внутрішньосистемним або організаційним. *Ця діяльність, спрямована на впорядкування управлінських відносин, які виникають з питань організації самої системи та структури органів внутрішніх справ, забезпечення необхідних умов для її функціонування. Управління системою органів внутрішніх справ, або організаційна адміністративна діяльність, охоплює виконання функцій щодо вдосконалення структури служб органів внутрішніх справ, їх апаратів, забезпечення кадрової роботи, фінансового та матеріально-технічного забезпечення, прийняття управлінських рішень з питань діяльності органів внутрішніх справ та контролю за їх реалізацією [1, с. 7].*

Дуже цікавою є думка і В. М. Плішкіна з цього приводу, який зазначає, що основне призначення будь-якої організації діяльності полягає в її забезпечувальному характері, тобто її основним завданням є забезпечення ефективної діяльності підрозділів ОВС.

Організація діяльності спрямована на формування в системі відповідних відносин і підтримання їх на належному рівні. Вона здійснюється за допомогою проектування організаційних структур, створення системи інформації, підбору, розстановки, навчання та виховання кадрів, координування діяльності, матеріально-господарчого, технічного, фінансового та інших видів забезпечення [2, с. 89].

Ми цілком погоджуємося з такою позицією авторів, тому що в їх визначеннях, на наш

погляд, стисло відображені майже всі аспекти внутрішньоорганізаційної адміністративної діяльності ОВС України.

Виклад основного матеріалу. Використовуючи філософський метод розкриття поняття через зіставлення з йому подібним поняттям, пропонуємо під внутрішньоорганізаційними принципами адміністративної діяльності ОВС розуміти врегульовані нормами адміністративного права виконавчо-розпорядчі, керівні ідеї, спрямовані на якісний відбір та підготовку особового складу до виконання службових обов'язків, удосконалення їх діяльності, створення належних умов для їх службової діяльності та підвищення ефективності діяльності ОВС України. Систему цих принципів, на нашу думку, складають: *принцип вільного доступу громадян до служби в ОВС; принцип професіоналізму та компетентності; принцип соціальної захищеності працівників ОВС; принцип плановості та прогнозування; структурно-функціональний принцип, принцип внутрішньої взаємодії.*

Враховуючи предмет дослідження, вважаємо за необхідне зупинити свою увагу на кожному з перелічених принципів.

На нашу думку, логічно буде розпочати з розгляду принципу вільного доступу громадян до служби в ОВС.

Відповідно до п. 3 постанови Кабінету Міністрів УРСР від 29 липня 1991 р. № 114, якою затверджено Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ, на службу в органи внутрішніх справ приймаються на добровільних засадах особи, які досягли 18-річного віку (крім випадків, установлених законодавством), здатні за особистими якостями, освітою і станом здоров'я виконувати покладені на них обов'язки. Під час прийняття на службу може бути встановлено іспитовий строк тривалістю до одного року. Особливості проходження служби в період іспитового строку визначаються МВС [3].

Як бачимо, виконання цього принципу чітко регламентовано законодавством України і покладено на підрозділи кадрового забезпечення МВС України.

Існують певні обмеження, але вони обумовлені необхідністю реалізації й інших принципів адміністративної діяльності ОВС, у тому числі і внутрішньоорганізаційних. Наприклад, чи зможе особа, не здатна за особистими якостями або у зв'язку з відсутністю освіти, якісно виконувати покладені на неї завдання? Мабуть,

ні, а питання про реалізацію інших принципів адміністративної діяльності ОВС, зокрема таких, як принцип професіоналізму та компетенції, втрачають актуальність.

Отже, як позитив слід відмітити, що існує певний баланс: з одного боку, громадяни України мають вільний доступу до служби в ОВС, з іншого, вони повинні відповідати певним, передбаченим законом, вимогам. Ми дійшли висновку, що принцип вільного доступу громадян до служби в ОВС на законодавчому рівні безпосередньо не закріплений, але реалізовується підрозділами кадрового забезпечення МВС України через виконання норм вищесказаного Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ.

Наступним у системі внутрішньоорганізаційних принципів адміністративної діяльності ОВС України є принцип професіоналізму та компетентності. До речі, проблемам професіоналізму працівників ОВС України останнім часом приділяється особлива увага. Громадськість вимагає від працівників ОВС удосконалення їх службової діяльності.

Проведений аналіз наукової літератури привів нас до висновку, що принцип професіоналізму та компетентності розглядався науковцями переважно у дослідженнях діяльності державних службовців [4–11]. У зв'язку з цим пропонуємо використати їх позитивний досвід з урахуванням особливостей проходження служби в ОВС України.

Як справедливо зазначає О. М. Борисюк, складний і динамічний характер сучасної правоохоронної діяльності, використання в ній новітніх інформаційних технологій, ускладнення завдань, які виконуються підрозділами, зростання відповідальності обумовлюють об'єктивну потребу в удосконаленні системи професійної підготовки майбутніх офіцерів органів внутрішніх справ України. Нині розпочато якісно новий етап реформування органів внутрішніх справ, який спрямовується на досягнення високого професіоналізму працівників [4, с. 67].

Автор наголошує, що для характеристики професіоналізму фахівця сьогодні дедалі частіше вживається поняття професійної компетентності. Від рівня професійної компетентності, уміння швидко і правильно орієнтуватись у складних ситуаціях службово-професійної діяльності, ухвалювати та реалізовувати нестандартні рішення значною мірою залежить успішність виконання поставлених перед підрозділами МВС України завдань [4, с. 67].

Дуже цікава думка, з якою не можна не погодитися, адже автором акцентовано увагу саме на тих засадах, які відображають специфіку, притаманну особливостям проходження служби в ОВС.

Що ж стосується нормативного закріплення принципу професіоналізму та компетентності, то на жаль, у нормативно-правових актах, які тим чи іншим чином регламентують адміністративну діяльність ОВС України, він своєї фіксації не знайшов, окрім закону України «Про державну службу» [12], у статті 3 якого визначено перелік основних принципів державної служби, в утому числі і принцип професіоналізму та компетентності.

Отже, враховуючи той факт, що служба в ОВС України має всі ознаки державної служби, ми пропонуємо керуватися принципом професіоналізму та компетентності і в реалізації внутрішньоорганізаційної адміністративної діяльності ОВС.

Вважаємо необхідним закріпити принцип професіоналізму та компетентності у відомчих нормативно-правових актах, адже реалізація цього принципу є підґрунтям для вдосконалення організації та функціонування діяльності ОВС України.

Не менш важливим у системі внутрішньоорганізаційних принципів адміністративної діяльності ОВС України є принцип соціальної захищеності працівників ОВС.

Порушуючи це питання, не можна залишити осторонь проблему соціального захисту співробітників правоохоронних органів, адже виконання покладених на них обов'язків у сфері захисту прав, свобод та законних інтересів громадян певною мірою залежить від рівня захищеності їх самих [13, с. 22–24].

Дійсно, чи може працівник ОВС якісно виконувати покладені на нього завдання, постійно думаючи про свої соціальні проблеми, – мабуть, ні.

Що ж стосується правової регламентації цього принципу, то він закріплений на двох рівнях: у Конституції України та в законі України «Про міліцію».

У Конституції України знаходять своє закріплення і загальні гарантії здійснення прав людини, і безпосередні гарантії здійснення права громадян на соціальний захист [14].

Так, статтею 17 Конституції України закріплено право на соціальний захист громадян України, які перебувають на службі в Збройних силах України та інших військових і правоохоронних формуваннях, а також членів їх-

ніх сімей (постає питання, чому в цьому переліку відсутня категорія «правоохоронні органи»); статтею 46 закріплено право громадян на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом; статтею 48 закріплено право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг та житло, а статтею 49 передбачено право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування.

З іншого боку, стаття 22 закону України «Про міліцію» передбачає соціальний захист працівників міліції [15]. Зазначено, що держава гарантує працівникам міліції соціальний захист.

Отже, як бачимо, проблем правового регулювання принципу соціальної захищеності працівників ОВС немає, але проблеми його практичної реалізації залишаються не вирішеними, хоча ця проблема є достатньо розробленою ученими. Так чи інакше, ми вважаємо, що вирішення цих питань прямо залежить від фінансування державою ОВС.

Важливе місце в системі внутрішньоорганізаційних принципів адміністративної діяльності ОВС України займає принцип прогнозування та плановості. Налагодженню оптимальної системи управління в ОВС України сприяє чітка послідовність і злагодженість у використанні всіх сил та засобів, яка не можлива без якісного прогнозування та плановості такої діяльності.

Дослідженню управлінських функцій присвячені численні праці таких авторів, як: В. Б. Авер'янов, Г. В. Атаманчук, О. М. Бандурка, Ю. П. Битяк, І. П. Голосніченко, І. Г. Галкін, І. Е. Данильєва, А. Т. Комзюк, В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко, Н. Р. Нижник, В. Ф. Опришко, В. І. Олефір, В. М. Плішкін, О. П. Рябченко, І. М. Романенко, І. Є. Руколайніна, В. В. Цветкова, В. К. Шкарупа.

Однією з фундаментальних праць, в яких докладно розглянуто принципи плановості та прогнозування, є робота В. М. Плішкіна, яка знайшла своє відображення у підручнику «Теорія управління органами внутрішніх справ» [2]. Автором розкрито сутність і роль прогнозування та планування в органах внутрішніх справ, визначено принципи цієї діяльності, основні вимоги до планів роботи, сформульовано систему та структуру планів, запропоновано

методику прогнозування та розробки планів, охарактеризовано основні методи прогнозування та планування.

На думку В. М. Плішкіна, управління суспільними процесами та явищами не можливе без визначення цілей та засобів їх досягнення, без планування, яке здійснюється в різноманітних формах. Тому планування є однією з найважливіших функцій соціального управління, найбільш характерним показником цілеспрямованості людської праці. Автор зазначає, що плановість – це один із принципів управління, який передбачає застосування планів у процесі управління.

Планування, на його думку, – це (якщо коротко) процес розробки плану. *План* – це (знов-таки, якщо коротко) результат планування. Сутність планування в будь-якій соціальній системі можна охарактеризувати за допомогою чотирьох головних його аспектів: внесок планування в досягнення поставлених цілей і завдань, провідна роль планування, всюдисущність планування, ефективність планів. Прогнозування і планування (а в більш широкому розумінні – прийняття будь-якого управлінського рішення) – різні, але взаємопов'язані етапи єдиного процесу вироблення управлінського рішення. Вони розрізняються не тільки зрушенням у часі, але й характером відношення до інформації про майбутнє. Образно кажучи, якщо прогноз – інформація для розмірковування, то план – керівництво до дії. При цьому важливо, щоб прогнозування було цілеспрямованим, оскільки його результати мають використовуватися при виконанні конкретних завдань управління, і позиції плану ґрунтувались би не тільки на аналізі ретроспективної інформації (що найчастіше і трапляється при підготовці подібних управлінських рішень), але й підкріплювались відповідними прогнозними даними [2].

Отже, ми вважаємо, що з теоретичної точки зору принцип прогнозування та плановості розглянутий дуже вдало і впровадження цих наукових здобутків у практичну діяльність дозволить удосконалити діяльність ОВС України, в тому числі й адміністративну.

Важливу роль в організації адміністративної діяльності ОВС України відіграє принцип науковості. Як справедливо зазначає Ю. П. Битяк, він є одним із принципів, на якому ґрунтується методика планування [16].

В адміністративній діяльності міліції принцип науковості означає творчий, науковий підхід до вирішення питань і проблем, що виникають у зв'язку з її здійсненням. Науковість в

адміністративній діяльності виражається у застосуванні наукових методик збору, аналізу та обробки інформації (даних) про стан злочинності й інших відомостей, які необхідні для успішної боротьби з правопорушеннями. Науковість передбачає ретельний аналіз інформації, виявлення актуальних проблем, прогнозування, програмування, перспективне планування боротьби з правопорушеннями, розробку оптимальних варіантів вирішення проблем, обрання найбільш ефективних шляхів і засобів щодо виконання намічених у планах заходів. Він означає також використання висновків і рекомендацій науки в повсякденній практичній діяльності, вивчення й узагальнення власного досвіду, реалістичну об'єктивну оцінку наслідків прийнятих рішень для того, щоб вчасно виявити і застосувати все позитивне, що виправдало себе на практиці, а також творчо використовувати вітчизняний і зарубіжний досвід організації охорони громадського порядку і забезпечення громадської безпеки [17, с. 50].

Отже, принцип науковості передбачає впровадження наукових здобутків у сфері адміністративної діяльності ОВС в їх практичну діяльність, використання позитивного досвіду діяльності, досвіду правоохоронних органів інших держав з метою оптимізації та вдосконалення діяльності ОВС України.

Не менш важливу роль для адміністративної діяльності ОВС України відіграє структурно-функціональний принцип.

Існуючі об'єктивні фактори суспільного життя зумовлюють потребу постійного удосконалення методів і прийомів управлінської діяльності, а також структурно-організаційних форм управління, у тому числі й у сфері діяльності органів внутрішніх справ України [2, с. 4]. Одним з головних тезисів проекту стратегії розвитку органів внутрішніх справ України від 10 листопада 2014 р. є чіткий розподіл функцій між службами МВС, що виключає їх дублювання. Автори проекту вважають, що визначальними недоліками МВС є її застаріла структура та система відомчого управління, які утримують МВС на стадії непропорційно великого «міністерства міліції». Дублювання функцій різних підрозділів у цьому «міністерстві» супроводжується завищеним відсотком чисельності управлінського персоналу та внутрішньою конкуренцією між департаментами. Недосконала та повільна система прийняття управлінських рішень не сприяє гнучкому управлінню підрозділами, ефективному реагуванню на ситуацію та відповідальному ставленню керівників

місцевого рівня до виконання своїх обов'язків як менеджерів [8].

Ми цілком погоджуємося з такою позицією і вважаємо не доцільним існування конкуренції між підрозділами ОВС України та дублювання їх функцій один одним. Інструментом подолання цих внутрішньоорганізаційних недоліків, на наш погляд, є реалізація структурно-функціонального принципу.

ОВС України – це система, складовою якої є окремі структурні підрозділи, пов'язані між собою кореляційними правовідносинами, спрямованими на ефективний захист прав і свобод громадян. Отже, кожен структурний підрозділ ОВС України має певне функціональне призначення, яке має свою специфіку, притаманну саме цьому, конкретному підрозділу, і тому виконання покладених на нього завдань не повинно дублюватися іншими підрозділами. Повинна мати місце лише злагоджена взаємодія всіх підрозділів ОВС у досягненні спільної мети – захисту життя, здоров'я, прав і свобод громадян, їхньої власності, природного середовища, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань.

Дуже важливим для реалізації внутрішньоорганізаційної адміністративної діяльності ОВС є принцип внутрішньої взаємодії, адже серед ключових проблем, від вирішення яких безпосередньо залежить ефективна діяльність ОВС, є неналагодженість взаємодії між їх підрозділами. Цей негативний фактор не дозволяє раціонально об'єднати зусилля всіх підрозділів ОВС і з найбільшою ефективністю використовувати весь діапазон їх можливостей.

Необхідно констатувати факт, що в реалізації адміністративної діяльності повинні брати участь всі підрозділи ОВС України, але все ж таки основними суб'єктами внутрішньої вза-

ємодії, відповідно до результатів вивчення емпіричного матеріалу, є: чергові частини, патрульно-постова служба, державна автомобільна інспекція, підрозділи інформаційно-аналітичного забезпечення, спеціальні приймальники для утримання осіб, підданих адміністративному арешту, та ізолятори тимчасового тримання.

Що ж стосується нормативного закріплення принципу внутрішньої взаємодії, то безпосередньо у нормативно-правових актах він не відображений, хоча його ознаки мають місце в Інструкції з організації діяльності чергових частин органів і підрозділів внутрішніх справ України, направленої на захист інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, затвердженій наказом МВС України від 28.04.2009 № 181 [19], та Статуті патрульно-постової служби міліції України, затвердженому наказом МВС України від 28.07.1994 № 404 [20].

Необхідно зазначити, що підвищення уваги до реалізації принципу внутрішньої взаємодії підрозділів ОВС між собою вкрай необхідне. Ми вважаємо, що тільки комплексний підхід до налагодження реалізації принципу внутрішньої взаємодії здатний вирішити цілу низку проблем теоретичного і практичного характеру, які постають перед підрозділами ОВС у здійсненні їх внутрішньоорганізаційної, адміністративної діяльності.

Висновок. Розглянуті нами принципи завжди були об'єктом уваги учених та розглядалися через призму різних галузей права, але, на превеликий жаль, деякі принципи так і не знайшли свого нормативно-правового, зокрема відомчого, закріплення у законодавстві України. Необхідно зазначити, що впровадження цих наукових здобутків у практичну діяльність дозволить удосконалити діяльність ОВС України, в тому числі й адміністративну.

Список використаних джерел

1. Адміністративна діяльність органів внутрішніх справ. Загальна частина : підруч. для слухачів та курсантів вузів МВС України / Укр. акад. внутр. справ ; Міжнар. освіт. фонд ім. Ярослава Мудрого ; за ред. І. П. Голосніченка, Я. Ю. Кондратьєва. – Київ : КМУЦА, 1999. – 178 с.
2. Плішкін В. М. Теорія управління органами внутрішніх справ : [підручник] / В. М. Плішкін ; [за ред. Ю. Ф. Кравченка]. – Київ : НАВСУ, 1999. – 702 с.
3. Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ : затв. постановою Кабінету Міністрів УРСР від 29 лип. 1991 р. № 114 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/114-91-п>.
4. Борисюк О. М. Характеристика професійної компетентності офіцерів ОВС / О. М. Борисюк // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія психологічна. – 2014. – Вип. 1. – С. 67–76.
5. Москальчук К. М. Основні принципи служби в органах місцевого самоврядування [Електронний ресурс] / К. М. Москальчук // Актуальні проблеми держави і права. – 2009. – Вип. 45. – С. 246–251. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/apdp_2009_45_48.pdf.
6. Янюк Н. Принципи державної служби як основа її професійності та стабільності // Вісник Львівського університету. – 2009. – Вип. 48 – С. 119–127.

7. Прилипка С. М. Трудове право України : підручник / С. М. Прилипка, О. М. Ярошенко. – 2-ге вид., перероб. і допов. – Харків : ФІНН, 2009. – 728 с.
8. Сergyogina H. K. Моделювання професіоналізму державних службовців на засадах компетентнісного підходу / Н. К. Сergyogina // Теорія та практика державного управління. – 2013. – Вип. 3. – С. 336–342.
9. Безверхнюк Т. М. Формування профілю професійної компетентності посади державного службовця: процесний підхід / Т. М. Безверхнюк // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 7: Релігієзнавство. Культурологія. Філософія. – 2012. – Вип. 29 (42). – С. 94–96.
10. Малиновський В. Я. Державна служба: теорія і практика : навч. посіб. / В. Я. Малиновський. – Київ : Атіка, 2003. – 160 с.
11. Климов Е. С. Психология профессионала / Е. А. Климов. – М. : Ин-т практ. психологии ; Воронеж : МОДЭК, 1996. – 400 с.
12. Про державну службу : закон України від 16 груд. 1993 р. № 3723-ХІІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3723-12>.
13. Демський О. Голодна жebraчка міліція справді небезпечна для суспільства / Олександр Демський, Олексій Шищук // Віче. – 2011. – № 21. – С. 22–24.
14. Конституція України : від 28 черв. 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
15. Про міліцію : закон України від 20 груд. 1990 р. № 565-ХІІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/565-12>.
16. Битяк Ю. П. Административное право Украины (Общая часть) : учеб. пособие / Ю. П. Битяк, В. В. Зуй. – Харьков : Одиссей, 1999. – 224 с.
17. Административная деятельность органов внутренних дел. Часть Общая : учебник / под ред. Коренева А. П. – М. : МЮИ МВД России ; Изд-во «Щит-М», 1997. – 335 с.
18. Проект стратегії розвитку органів внутрішніх справ України // Міністерство внутрішніх справ України : офіц. веб-сайт. – 10.11.2014 [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/printable_article/1221365.
19. Про організацію діяльності чергових частин органів і підрозділів внутрішніх справ України, направленої на захист інтересів суспільства і держави від протиправних посягань : наказ МВС України від 28 квіт. 2009 р. № 181 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0786-09>.
20. Про затвердження Статуту патрульно-постової служби міліції України : наказ МВС України від 28 лип. 1994 р. № 404 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0213-94>.

Надійшла до редколегії 20.05.2016

КРЕПАКОВА М. Ю. ВНУТРЕННЕОРГАНИЗАЦИОННЫЕ ПРИНЦИПЫ АДМИНИСТРАТИВНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОВД УКРАИНЫ

Предложена авторская дефиниция внутреннеорганизационных принципов административной деятельности органов внутренних дел Украины. Построена система этих принципов, проведён мониторинг их правового закрепления.

***Ключевые слова:** административная деятельность ОВД, принципы административной деятельности ОВД, внутреннеорганизационные принципы, система принципов.*

KRIEPAKOVA M. Y. INNER-ORGANIZATIONAL PRINCIPLES OF ADMINISTRATIVE ACTIVITIES OF INTERNAL AFFAIRS AGENCIES OF UKRAINE

An author's definition of inner-organizational principles of administrative activities of Internal Affairs Agencies of Ukraine is offered. Under it the author understands executive and administrative, managerial ideas regulated by the rules of administrative law and aimed at qualitative selection and training of personnel to perform their duties, to improve their activities, to create appropriate conditions for their service and increasing efficiency of the activity of Internal Affairs Agencies of Ukraine. The system of these principles is constructed, which, according to the author, include: the principle of free access of citizens to serve in the police; the principle of professionalism and competence; the principle of social protection of police officers; the principle of planning and forecasting; the structural and functional principle; the principle of internal interaction. The monitoring of legal consolidation of the principles of administrative activities of Internal Affairs Agencies of Ukraine is realized. It is summarized that, despite of the fact that these principles have always been the object of attention of scientists and were viewed through the prism of different branches of law, some of the principles have not found their legal, particularly departmental consolidation in the legislation of Ukraine. It is noted that implementation of scientific achievements in the practice will make possible to improve the activity of Internal Affairs Agencies of Ukraine, including administrative one.

***Keywords:** administrative activities of internal affairs agencies, principles of administrative activities of internal affairs agencies, inner-organizational principles, system of principles.*